

Tiedotuslehti 2 2011

Vapautetut

Jyväskylän Katulähetys ry

Sininauhaliiton jäsenjärjestöjen keskuudesta valittavan Toivon teko –palkinnon saivat tänä vuonna Saara ja Juhani Eriksson (oik.) Jyväskylästä. Toivon tuoja –palkinto luovutettiin Heikki Hurstille (vas.).

Päihdeleireiltä sisältöä elämään s. 3

Nina Norring jatkaa Esko Jantusen askelissa. sivut 4 ja 5.

Seppo Riikonen siirtyi Vapulta eläkkeelle. sivut 6 ja 7.

Hyvä osa

Aina on ihmisiä, jotka ovat ikään kuin jo syntymästään asti kutsuttuja valon lapsiksi maailmaan. Heidän arkisesta elämästä on tullut esimerkki ja ihanne tuhansille ihmisille. Yksi näistä on ranskalainen Abbé Pierre, munkki, katollinen pappi, parlamentaarikko ja katulähetystyöntekijä. Siis kuka hän oli?

Pyhiinvaellus Assisiin

Isä Pierre syntyi Ranskan Lyonissa 1912 ja kuoli 94-vuoden iässä 2007. Hänet tunnetaan yli uskontokuntien rajojen siitä hyvästä mitä hän teki kärsivien, kodittomien ja köyhien ihmisten edestä koko elämänsä aikana. Hän oli myös yksi Ranskan rakastetuimpia ihmisiä. Mistä tällainen asema voi tulla? Kuusitoistavuotiaana hän oli matkalla Italiassa Assisin kaupungissa. Täällä syntyi ja vaikutti Franciscus Assisilainen, joka lienee maailman kuuluisin munkki. Tosin Franciscus syntyi yli 730 vuotta ennen Abbé (isä) Pierreä, mutta sitä suuremmalla syyllä hänen maineensa on suuri. Ajatellaampa vain kuinka monta meistä muistetaan vaikkapa sata vuotta kuolemamme jälkeen?

Franciscus piirsi nimensä aina muistetavien joukkoon omalatuksella rakkautellaan Kristukseen, vähän kuin Abbé Pierre. Hänen luottamuksensa Jumalaan sai täyttymyksensä noudattamalla kirjaimellisesti Kristuksen sanoja ”Myy kaikki mitä sinulla on ja seuraa minua, niin sinulla on oleva aarre taivaissa”. Meille kahden tien kulkijoille tämä on vaikea läksy. Mehän rakastamme tätä maailmaa ja tämän maailman tavaroita aivan liikaa, voidaksemme luopua Kristuksen tähden kaikesta.

Lupaus ja sitoutuminen

Kolme vuotta Assisin matkan jälkeen, vain 19-vuotiaana tuleva isä Abbé Pierre meni kotikaupungissaan Ranskan Lyonissa kapusiinien luostariin jaettuaan ensin kaiken omaisuutensa köyhille, aivan kuten pyhä Franciscus oli tehnyt. Hän eli

Abbé (isä) Pierre.

luostarissa seitsemän vuotta ja opiskeli tuona aikana, valmistuen papiksi. Huonon terveyden vuoksi hän joutui poistumaan luostarista. Seurasi koko Eurooppaa koetteleva toinen maailmansota, jona aikana hän auttoi juutalaisia pakenemaan Natsien vainojen alta.

Yhtäläisyyttä Jyväskylän Katulähetykseen

Sodan jälkeen kaikkialla Euroopassa ihmisten mieliin ja sieluihin painuneet kauhut, kriisit ja koettelemukset olivat saman kaltaisia. Jyväskylässä ja Pariisissa tunnot olivat samanlaisia ja kaikkien sodasta palanneiden miesten psyyke ei kestänyt arjen kohtaamista. Nämä miehet tulivat lopulta isä Abbé Pieren elämäntehtäväksi. Hänet valittiin Pariisin kaupunginhallituksen jäseneksi ja hän alkoi taistella köyhien, kodittomien ja kärsivien puolesta ainoana henkilönä hallituksessa.

Työmuotoina olivat asuntojen hankkiminen niitä tarvitseville sekä työn tarjoaminen. Kyse oli hyvin matalan toiminnan tasosta. Asuntoja kyhättiin lähinnä itse ja työ oli lumpun keräämistä ja myymistä kaatopaikoilta. Syntyi Emmaus-liike joka

on kasvanut maailmanlaajuisesti ja jopa Helsingissä on pieni yksikkö joka toimii tämän nimen alla. Isä Abbé Pierren tapana oli asua saman katon alla missä hänen autettaviansakin asuivat. Nuoruudessa tehty lupaus auttoi tässä asiassa sillä sitoutuminen munkkeuteen ja papputeen vapauttivat hänet perheen taakasta palvelemaan Herraansa lähimmäisten kautta.

Ei pidä ajatella, että perhe-elämä olisi väärin sillä se on kirkon näkökulmasta tasa-arvoinen munkkeuden ja pappuuden kanssa. Ne jotka omalla tavallaan ovat kutsutut, palvelevat omalla tavallaan, useimmat perheen kautta ja harvemmat munkkeina tai nunnina. Isä Abbé Pierreltä jäi yksi lause kantamaan koko Eurooppaa. Se kuuluu näin ”Auta aina itseäsi huonommassa asemassa olevaa ennen kuin itseäsi.” Hän jäi muistoon nöyränä lähimmäisensä palvelijana. Kaikkensa antaneena.

Psalmi 41:2 Hyvä on sen osa, joka pitää huolta avuttomasta. Sitä ihmistä Herra auttaa hädän päivänä.

Sebastianos

Päihdeleireiltä valoa elämään

Merkittävä työmuoto Jyväskylän Katulähetyksessä ovat päihdeleirit. Vuosien aikana ne ovat nostaneet, antaneet toivoa ja tuoneet valoa monen asiakkaan elämään.

Lähes 10 vuotta päihdeleiren isäntänä toiminut **Artturi Anttila** sai kutsun auttamistyöhön pian uskoontulonsa jälkeen. Hän ymmärsi hyvin päihdeongelmista kärsiviä ihmisiä ja halusi auttaa. Leirityöhön Artturin pyysi seurakunnanjohtaja, Vesa Pylvänäinen. Se oli Artturille merkittävä aloite.

- Kun tekee sitä työtä, minkä Jumala on antanut, ei siinä väsy. Tärkeällä sijalla leirien onnistumisessa ovat myös yhteistyökumppanit. Toisena leiri-isäntänä on palvellut uskollisesti **Juhani Eriksson**, ruokahuollosta ovat vastanneet **Eila ja Pekka Keski-Korpela** ja seurakunnat työntekijöineen ovat aktiivisesti mukana.

Artturi toimii leiri-isäntänä vuosittain kolmella päihdeleirillä, huhtikuussa Toivakan Humalajärvellä, heinäkuussa Heinosenniemen Viherissä ja elokuussa Toivakan Kesärannassa. Näiden lisäksi on mahdollisuus osallistua kaupunkiseurakunnan leireille Vesalassa. Päihdeleirillä leiriläinen kohtaa säännöllisen elämänrytmin, jossa ruokahuolto, hengellinen ja vapaa-ajan ohjelma vuorottelevat. Leirit ovat viisipäiväisiä kestäen maanantaista perjantaihin.

Leireille osallistuu keskimäärin 24 – 40 ihmistä. Herätys on klo 7.30 mutta moni herää jo aiemminkin. Nukkumaan meneminen ei myöskään tuota ongelmia. Ei tarvitse enää valvoa läpi yön. – Pojat tulevat kyllä hakemaan, jos on jonkinlaista häikkää. Artturilla on myös dosetit ja tarvittavat lääkkeet hallinnassaan. Voidaan tarvita esimerkiksi kramppilääkkeitä.

Ruumiin ravintoa

Joskus Jumala johdattaa erikoisia teitä. Vuosia sitten leirien keittiöön tarvittiin pätevää emäntää. Asian puolesta rukoiltiin. Samoihin aikoihin Artturi pääsi, vaikka on 100 %:n invalidi, mukaan yliopistolle tutkimukseen, jossa tutkittiin voiman kehittymistä. Samaan pienryhmään sattui Pekka Keski-Korpela, jonka eläkkeelle jäänyt vaimo, Eila, oli juuri sopiva keittiöpuolen asiantuntija. Näin saatiin ruokahuoltoon asialle omistautuneet ihmiset. Lisäksi professori

Vapaaehtoistyö on tärkeää, Artturi kiittelee Heinosenniemen leirillä.

Häkkisen voimatutkimus teki Artturista aktiivisen treenaajan, joka edelleen käy kuntosalilla lähes päivittäin. Sekä fyysisiä että psyykkisiä voimavaroja tarvitaan leirityössä.

Ruokapuoli on leireillä kunnossa. Aamupala, lounas, kahvi, päivällinen, kahvi ja iltapala monipuolisine tarjoiluineen takaavat sen, että leiriläiset tulevat hyvin ravituiksi. Joskus leireille saattaa tulla ihmisiä, joilla ruoan saanti on jäänyt vähiin, esittelee Artturi päihdeleirien erinomaista ruokatarjontaa.

Hengen ravintoa

Seurakunnat sananjulistajineen antavat vuorollaan tärkeän panoksen leirien hengelliseen ohjelmaan. Juhani Eriksson juontaa, laulaa ja laulattaa hengellisissä tilaisuuksissa. – Yhtä evankeliumia koko ukko, Juhaniasta hehkuu rakkaus ihmisiä kohtaan. Hän on täysillä mukana. Ei voisi kuvitella, että joku olisi enemmän antautunut katupoikien asialle, esittelee Artturi vihkipastoriaan.

Lisäksi leirien ohjelmaan kuuluvat vapaa-intoiset keskustelut. Ne ovat tärkeällä sijalla. Ihmisiä kohdataan sekä käytännön elämän ongelmissa että sielunhoidollisissa kysymyksissä.

- Käydään läpi terveyttä ja elämää muutenkin. Kaikkien kanssa käydään läpi, mitä on tapahtunut. Missä on ollut, jos ei ole näkynyt? Mitä kuuluu? Mistä on saanut voimavaroja? Kerrottavana voi olla myös positiivisia asioita, valottaa Artturi ihmisten kohtaamista.

Päihdeongelmaisten kohdalla Artturi painottaa ehdotonta raittiutta, kunnan parannusta. - Moni tekee leirillä ratkaisun, mutta sitten voimat eivät riitä, ei hakeuduta seurakuntaan. Tulee ehkä pari retkahdusta ja alkaa hävettää. Entinen elämäntapa saa jatkoa. Vaikka pysyviä raitistumisia näkee harvemmin, on kuitenkin hyvä asia, että valoa tulee leirin aikana elämään. Elämä alkaa normalisoitua. Se on suuri ilon aihe. Artturi painottaa edelleen, että emme näe kaikkia leirin vaikutuksia. - Kun samat miehet vuodesta toiseen tulevat näille leireille, niin jotakin heidän täytyy niiltä saada, muutakin kuin hyvää ruokaa.

Ihminen voi saada avun

Leiri-isäntä itse on hyvä esimerkki siitä, että pysyvä raitistuminen ja elämän cheytyminen on mahdollista. Vieläkin Artturi muistelee 10 vuoden takaisia tapahtumia, kun hän koki vapautumisen pitkäaikaisesta viinahelvetistä ja fyysisen parantumisen. - Se oli ihmeellinen vapauden ja ilon tunne, muistelee Artturi. Jotkut ovat varoitelleet, että ”varo kohta tiput”. Näin ei ole kuitenkaan käynyt, vaan enemmän ja enemmän on Herra antanut. Huumorintajuinen Artturi pohdiskelee olevansa ehkä Jumalan lempilapsi, kun ei ole ollut suurempia vastoinkäymisiä.

Artturi kertoo salaisuudekseen sen, että on tinkimättä yrittänyt noudattaa Jumalan sanan periaatteita. - Olen mukana täydestä sydäimestä. Se on merkinnyt Artturin kohdalla myös sitä, että hän kohtaa leiriläisiä leirien väliajoilla. - Suurin osa leirityöstä tehdään leirien väliajalla, Artturi painottaa. Kun juttelee ihmisten kanssa, tapaa kaupungilla, käy katsomassa sairaalassa, niin oppivat luottamaan, jos apua tarvitsee. Uskaltavat kysyä ja tykkäävät, kun käy katsomassa, sanoo leirityölle kokonaisvaltaisesti omistautunut auttaja.

Seuraava leiri järjestetään 4. – 8.7. Heinosenniemen Viherissä, ja järjestelyistä vastaa yksin Katulähetys. Leiri on tarkoitettu kaikille Katulähetyksen asiakkaille. Mukana on myös naisia ja lapsia. Elokuun leiri 22.-26.8. on baptistien Kesärannassa. Kaikilla leireillä pyritään kohtaamaan ihminen kokonaisvaltaisesti elämänkysymyksineen. Jokaisella on toivoa. Jokainen voi saada lisää voimavaroja elämäänsä.

Markku Leinonen

”Ei koskaan pidä sanoa - ei koskaan”

Erityis- ja läheistyöntekijän Esko Jantunen siirrettyä Samarialähetyksen palvelukseen Selkiin tilalle tuli **Nina Norring**.

Nina, miten koet uuden tehtäväsi Kuiville Pyrkivien Tuki ry:n työntekijänä?

Koen uuden tehtäväni erittäin mielenkiintoisena haasteena. Uusi työkuvio; oltuani pari vuotta Salmirannassa, siellä tein erityistukihommia. Esko Jantunen kysyi kiinnostaisiko tämä nykyinen työ; vastasin myöntävästi. Tämä on minulle kutsumustyö, kun saan auttaa ihmisiä erilaisissa tilanteissa. Kehitän työtäni yhdessä työtoverien kanssa ”omannäköiseksi”, kun ensin pääsen jyvälle näistä touhuista. Eskon lähdettyä tämä on ollut perehtymisaikaa, Eskon ja Riikosen Sepon kanssa. Myös mm. Kari Lahti ja Armas Laatinen KPT:ltä ovat perehdyttäneet minua. Kuvio alkaa vähitellen selkiintyä.

Asiakkaista on mukava ensivaikutelma; ”hirveen” kivoja ja ihania ihmisiä, ovat ottaneet minut hyvin vastaan. Esimerkiksi meillä oli talkoo- ja grillipäivä toukokuussa Tervatikassa. Olen myös tavannut henkilökohtaisesti monia asukkaita ja asiakkaita. Suunnitelmissa on lettupäiviä ym. aktiviteetteja asukkaiden kanssa. Olen edelleen Katulähetyksellä Salmirannassa erityistuen ja läheistyön koordinaattorina.

Ninan tulevaisuuden näkymiä

- Tulen olemaan tekemisissä mm. vankilaviranomaisten kanssa ja kohtaan eri-ikäisiä ihmisiä. Elämäni varrella olen oppinut ottamaan päivän kerrallaan, pyrkien auttamaan avuntarpeessa olevia ihmisiä. Vain Luoja tietää, miten asiat ovat. Panostan siihen, että teen työni kunnolla.

Olen tyytyväinen nykyiseen tehtävääni, iloitsee Nina Norring.

Nina Norring Pohjanperän vuokratalojen edustalla.

”Ei koskaan pidä sanoa ei koskaan!” Se vain menee näköjään niin elämässä. Elämäkokemukseni on kasvattanut minua näihin tehtäviin.

Oma elämäntilanteeni tukee minua työssäni. Ei ole vapaa-ajan ongelmia. Olen viiden lapsen äiti, ja minulla on miesystävä sekä koira. Perhe-elämä ja työ tukevat toisiaan. minulla on hyvät

suhteet Jumalan kanssa. Hänellä on ollut minua varten selvät suunnitelmat. Ihmiset pyrin vastaanottamaan avoimesti ja positiivisesti.

Nina on syntynyt Kanadassa. Hän osaa sujuvasti äidinkieltään englantia, ranskaa ja suomea.

Erkki Hänninen

Kiitos Katulähetykselle yhdeksästä vuodesta!

Erityis- ja läheistyöntekijän **Esko Jantunen** siirtyi uusiin tehtäviin Samarialähetyksen palvelukseen toukokuussa. Esko toimi Katulähetyksessä yhdeksän vuoden ajan mm. Linkkiprojektissa, Jyväskylä-projektissa, hengellisen työn koordinaattorina ja viimeiset kaksi vuotta erityistuen päällikkönä.

Esko, millä mielellä, uusissa haasteissa?

- Olen iloisella mielellä! Hyvät tunnelmat. Erinomaisen ensimmäisen viikon olen perehtynyt tehtäviini Samarialla, iloitsee Esko.

- Esimieheni Ismo Valkoniemi totesi, että toukokuu on hieno aika muuttaa ja tutustua uusiin tehtäviin. Luontokin herää. On paljon toivoa ja elämänmakua ilmassa.

- Alku on ollut asioihin perehtymistä. Harjoittelen uusia hommia. Olen myös päässyt kiinni toiminnan yhteistyötahoihin kuten terveystyöntekijäryhmä KARVIAISEN kanssa. Se on Luoteis-Uudellamaalla toimiva kuntayhtymä, jonka kanssa sovimme yhteistyöstä. Työhöni kuuluu sosiaalinen isännöinti. Olen Samarialähetyksessä Asumisen erityistuen päällikkönä kehittämistehtävissä.

- Jalkaudun asiakkaiden koteihin ”läppäriin” kanssa ja autan heitä elämän eri kuvioissa. Kohderyhmänä ovat 18-65-vuotiaat syrjäytyneet ja myös lapsiperheet. Ongelmina ovat mm. turhat hädät, ja keskeisenä tehtävänä on niiden ehkäisy. Tärkeää on ihmisen yleisen elämänhallinnan tasapainottaminen, esimerkiksi talous- päihde- ja mielenterveysongelmissa. Lähden myös asiakkaiden kanssa viranomaisluukuille etsimään yhdessä tulevaisuuden polkuja.

Esko Jantunen toimi myös Linkki-projektin työntekijänä maahanmuuttajien parissa.

Sosiaalitoimistot, kunnalliset toiminnat, KARVIAINEN, Vihdin ev. lut. seurakunta, vapaakirkko, baptistit, adventistit ja helluntaiseurakunnat ovat rakentamassa Samarian kanssa tukiverkostoa. Onneksi seurakunnissamme on vielä jäljellä ”sosiaalista omaatuntoa”!

Tukemista on vaikkapa, että lähtee syrjäytyneen asiakkaan kanssa uimahalliin. Hän saa kontaktin raittiiseen ihmiseen, terveen aikuisen mallin.

- Sosiaalisessa isännöinnissä kohtaamme aivan tavallisen ihmisen tarpeet, kenen tahansa. Lähdemme syrjäytyneen ihmisen tarpeista, jotka tulevat ”pinnalle”. Lähdemme pikku hiljaa palautumaan normaaliin olotilaan, esimerkiksi harrastus- ja virkistystoiminnan kautta.

Esko kiittää!

- Haluan kiittää katulähetystä yhdeksästä vuodesta, jolloin minulla on ollut mahdollisuus haasteelliseen ja monipuoliseen

työhön. Siitä on ollut hyötyä kehitellessäni täällä Samariassa paikallistason sosiaalista isännöintiä yhteistyössä terveystyöntekijäryhmä KARVIAISEN kanssa.

- Samarian päihdetyöllä on täällä Uudellamaalla hyvä maine. Asun tilapäisesti Vihdin Selkissä. Haluan lähettää terveiset ja kiitokset Katulähetyksen hallitukselle, toiminnanjohtajalle, työtovereille ja asiakkaille, Esko Jantunen toteaa kiitollisena.

Erkki Hänninen

Usko ja elämä ovat monimuotoisia ilmiöitä

Keväisenä huhtikuun aamuna vietettiin Katulähetyksen työntekijäkokouksessa Seppo Riikosen eläkkeelle siirtymisjuhlaa. Seppo työskenteli talossa lähes 10 vuotta eri tehtävissä. Otsikon lausahdus on Sepon toteamus elämän kokemusten pohjalta.

Jo alkuhartautta pitäessään, Esko Jantunen kertoi Sepon armoituksesta. Se tunnetaan ja tunnustetaan. Monia asioita, tehtäviä ja tilanteita on mahtunut näihin vuosiin. Sepolla on erityinen kyky kohdata lähimmäinen hänen omalla tasollaan. Sepon kanssa keskustellessa masentunut mieli alkaa pian nähdä valopilkkuja elämässä. Pian ei näytäkään enää synkältä. Keskustelija alkaa oivaltaa, että elämä on mukavaa. Mistä tällainen kyky nostaa ja tukea lähimmäistä on peräisin?

Taustaa

Seppo on syntynyt Taulumäen poikia ja aikuistumisen kynnyksellä elämä vei Palokkaan. Taulumäellä asuttiin vanhassa puumökissä ilman mukavuuksia. Poikajoukko teki retkiään varsin maaseutumaiseen ympäristöön, lehmät laidunsivat tuolloin noita avaria peltoja, joiden takaa haettiin jousipysystarpeita. Kauppakadulla saattoi nähdä hevosia kärryineen. Kotimökki, kantovesi, syksyinen perunannosto, mullan tuoksu ja yli lentävät kurjet jäivät mieleen. Kurkien lähtö oli aina mystinen kokemus, selittämätön tuulahdus kaukomaista jossain tuolla kaukana, siellä mihin ne olivat matkalla. Ja samalla täällä kuolema, lehtien kellastuminen, maan routiminen ja tuleva talvi Sepon lapsuuden muistoja.

Opiskelun ja armeijan jälkeen Sepolle avautuivat ovet pankkimaailmasta eri tehtävistä ja pitkään hän toimi Palokassa paikallisen Säästöpankin konttorinjohtajana. Lapsia siunaantui kaksi, Titta ja Jarkko ja lisäksi oli vielä sijoitettu Esa poika perheessä.

Hengellisen elämän siemeniä

Sepon hengelliset vaikutteet nousevat jo lapsuudesta. Erityinen muisto on jäänyt mieleen jostain yhteydestä, kun Sepon äiti sanoi sanat,

Seppo Riikonen Gardajärven maisemissa.

jotka Seppä Högman oli puhunut sielun tuskissa olleelle Paavo Ruotsalaiselle: ”yksi sinulta puuttuu ja sen mukana kaikki, Kristuksen sisäinen tunteminen”. Se oli lause, joka jäi mieleen ja johon Seppo törmäsi useamman kerran erilaisissa yhteyksissä. Sillä tavalla tämä menee körttiläisyyden puolelle, kertoo Seppo, joka näkee herännäisyydessä itselleen läheisen perinnön.

Ymmärrän, että jokaiselle ihmiselle se, minkä kautta usko on avautunut, tulee tärkeäksi asiaksi. Otetaan esimerkiksi vaikka Paavo Ruotsalainen, jolle usko avautui Wilcoxin kirjaseen Kallis hunajanpisara kautta. Paavolla oli valtava huuto kuin Lutherilla muinoin Jumalan puoleen. Paavo hiihti 300 km matkan Nilsistä Jyväskylään vain tavataksaan seppä Högmannin, joka oli kuuluisa ”puheissaan” ja tuolloin seppä antoi Paavolle Kalliin hunajanpisaran heti luettavaksi pirtissä sillä aikaa kun seppä lopeteli takotöitänsä. Niinpä Paavo oli kuin sidottu koko ikänsä tuohon pieneen kirjaseen ja sen totuuteen ja joka oli hänen julistustyön pohjavirtausta koko elämän ajan.

Seppo kertoo käyneenä 1960-luvun lopulla työtoverinsa kanssa tilaisuudessa, jossa saarnasi englantilainen baptistisaarnaaja Denis Clark. Työtoveri avasi kotona ennen lähtöä summassa Raamatun ja kun Denis

saarnasi juuri tuosta samasta kohdasta, se oli työtoverille niin suuri kokemus, että hänelle usko avautui silloin, mutta Seppo joutui vielä odottamaan jotain muuta?

Navigaattorit opastajina

Sepon oman hengellisen heräämisen kannalta tärkeä henkilö oli englantilainen **Roger Price**, kansainvälisen Navigaattorijärjestön aluejohtaja Jyväskylässä 1980-luvun alkuvuosina. Järjestö teki työtä opiskelijoiden parissa, mutta Priceen Seppo tutustui pankkiyhteyksien kautta. Kylläskin vierailtiin. Kerran ystävällinen Price soitti ja kysyi, halusinko tutkia hänen kanssaan Raamattua. Pyyntö oli niin kohtikävvyä ja vetoava, että siihen oli vastattava myönteisesti.

Olin hengellisen herätyksen vallassa, teemat vetivät, mutta olin erossa Jumalasta. Uskoin, että Jumala on, mutta ei ollut ymmärrystä enempää. Sehän on normaali tilanne useimmilla, kertoo Seppo.

Raamatun tutkimisen kautta hengellinen elämä ja usko avautuivat. Samalla Navigaattorijärjestön kautta tutuksi tulleet ihmiset yhdistivät. Heitä on vieläkin läheisiä perheystäviä olemassa.

Seppo eli koko ajan luterilaisen kirkon sisällä ja siirtyi myöhemmin vetämään Palokan kirkossa raamattupiiriä 1980-luvun Kalevi Lehtisen Jyväskylän mission jälkeen. Seppo oli hyvin raamat-

tukeskeinen henkilö ja halusi olla uskollinen tälle raamattupiirille.

Ortodoksiseen uskoon

Mutta vuosikymmenen lopulla tapahtui vielä merkittävä käänne ortodoksisen kirkon suhteen. Seppo meni ensi kerran kritiikin saatteleman ortodoksikirkkoon, luettuun lehdestä, että siellä luetaan kahtatoista evankeliumia. Se ihmetytti ja ärsytti. Mitä ihmeen kahtatoista evankeliumia kun Raamatussa niitä on neljä?

Kirkossa vietettiin pitkäperjantain ristinkuoleman juhlaa. Siellä luettiin Raamatun neljästä evankeliumista kaksitoista kohtaa, jotka kertoivat vain Kristuksen kärsimyksistä. Palvelus kesti yli kaksi tuntia ja koko ajan kärsimysevankeliumeja lukien. Se teki Seppoon syvän vaikutuksen ja myös siksi että hän oli mennyt kritiikki mielessä kirkkoon. Se oli kuin kolaus. Hän alkoi käydä kirkossa lauantai-illan vigilioissa ja luki ortodoksista kirjallisuutta. Myös Valamamon luostarissa tuli vierailtua useinkin. Olin kirkossa hyvin hiljaa vigilian mysteerion edessä. Kun Palokan raamattupiirille vaihtui odotettu vetäjä, Sepolle tuli aika liittyä rakkaaksi käyneeseen ortodoksiseen kirkkoon. Tämä tapahtui 1995 ja tutkimusmatka kirkkoon oli kestänyt seitsemän vuotta.

Nykyisin Seppo lukee mielellään kirkkoisien ja pyhien isien tekstejä. Usko ja teologia on kiinnostavaa ja on upea lukea mitä isät niistä kirjoittavat. Usko ja pyhyys elävät niin idänkuin lännenkin kirkoissa ja kirkkokansassa. Jumala voi käyttää ketä haluaa tarkoituksiinsa, niin vaatimattomia munkkeja luostarissa kuin Rooman Paavia Vatikaanissa. Näistä saamme lukea, jos niin haluamme. Raamattu on Sepolle jatkuvasti tärkeä ja nytkin on menossa Raamatun läpiluku Piipliaseuran sapluunan avulla.

1990-luvun yhteiskunnalliset kriisit ja niiden mainingit

Säästöpankkijärjestön syvän kriisin ja myöhemmän kaatumisen myötä maassa nähtiin se mitä ei pitänyt ja joka oli kuin pahaa unta. Yksi pankki katosi kartalta kokonaan. Silloinen Säästöpankkien Keskus-Osakepankki (SKOP) näytteli keskeistä roolia näissä dramaattisissa tapahtumissa. Sepon pankki kuului tuohon keskusjärjestöön, joka veti kaikki nämä pankit kriisiin ja tuohon.

Seuranneen YT-neuvottelun tyypisessä palaverissa Seppo ilmoitti lähtevänsä pois, sillä näköpiirissä oli perheen kanssa ajatuksia hoitoalan yrityksestä. Lähtö pankista ei ollut

Sepolle vaikea. Hän opiskeli uuden ammatin sekä approbatur -arvosanat kasvatustieteestä ja yhteiskuntapolitiikasta.

Vuosikymmen meni opiskelujen lisäksi määräaikaisissa työsuhteissa sekä myös työttömyysjaksoissa. Tällöin luonto ja kirkko olivat hyvin kantavia voimia elämän motivaation hapuiluissa. Seppo teki ortodoksille kirkolle seitsemän vuoden ajan radio-ohjelmia Ylen Taivaskanava lähetyksinä ja kirjoitti seurakunnalehteen juttuja.

Katulähetykselle 2002

Uuden vuosituhanen alussa Seppo täytti kaikki ehdot jäädäkseen pankkimaailman puolelta räätälöityyn eläkeputkeen. Puuttui vain kuukauden työura, jotta kaikki olisi ollut valmista. Otin yhteyttä Katulähetysten toiminnanjohtajaan Erkkiin, jonka olin tuntenut jo 1980-luvulta raamattupiiristä ja kysyin lyhytaikaista työtä, joka järjestyikin, Seppo kertoo. Seppo alkoi myymään mainoksia Vapautetut lehteen. Myynti sujui hyvin ja annettu tavoite 17000 mk ylittyi. Kaiken piti olla nyt selvää, mutta vielä tuli yllätyskäänne. Katulähetysten hallinnossa työntekijä sairastui äkisti niin pahoin, että työhön paluuta ei ollut. Erkki soitti Sepolle saman viikonvaihteen aikana kolme eri kertaa ja pyysi hallintoon töihin. Seppo suostui ja nyt alkoi hallinnossa kolmen vuoden työjakso reskondran parissa. Kirjanpitoa piti tuolloin Cimson Oy, jonka jälkeen Erkki palkkasi päävastuulliseksi ekonomi Erja Moision, joka oli loistava valinta.

Katulähetykselle tulo oli sikäli helppoa, että järjestö oli ennestään tuttu Sepolle. Ensimmäinen toiminnanjohtaja Jorma Soini ja puoliso Liisa olivat tulleet tutuiksi siviilielämän puolelta jo 1980-luvulta. Katulähetysten yksiköt ja niiden olemassaolo olivat teoriasolla jo tuttuja asioita. Päihdeongelmaisten ihmisten auttaminen ei ollut monipuoliselle Sepolle vieras ajatus. Hän teki tuuraustöitä myös puolimatkan kodeissa, mutta lokakuussa 2005 Erkki pyysi Sepon työntekijäksi Tessio Backaan. - Menin aralla mielellä. Tiesin että astuin kriminaalien maailmaan. Tessiossa ensimmäisenä aamuna ulko-ovella kaveri kysyi ”poltat sä mulle CD-levyjä?”. Siitä se lähti. Nautin Tession maaseutuympäristöstä Laukaan Kuusaassa ihan oikeasti. Luonto oli voimavara asiakkaille ja työntekijöille. Läheltä meni Keitele-Päijännekanava. Käveltiin rantaan. Siinä meni paahteja ohitse, Kapeenkosken sulun torni näkyi. Asiakkaat kalastelivat. Tessiossa he olivat aina kalastelleet. Siellä tehtiin hyvää työtä monella

tavalla mitattuna. Joillekin asiakkaille se oli heidän elämän parasta aikaa, mutta myös vaaralliseksi koettuja tilanteita oli. Pidettiin aamuhartauksia, vedettiin ryhmiä asiakkaille ja iltaisin kävi vierailijoita ympäröivistä seurakunnista. He pitivät hengellisiä tilaisuuksia omiimme lisäksi. Hoidin osin myös toimistoa ja erityisesti laskutus oli vastuullani. Sitten tuli aika jolloin Tessio suljettiin taloudellisesti kannattamattomana. Seppo palasi hallintoon keväällä 2007.

Syksyllä 2008 Seppo alkoi hoitaa puolikkaana Katulähetysten Etapin yksikköä ja toisella puolikkaalla siirtyi Kuiville Pyrkivien Tuki ry:n palvelukseen, jossa Seppo hoiti kolmea rivitalomuotoista asuntola- ja toimistoa. Kuiville Pyrkivien työ koitui melko raskaaksi ja Seppo toteaa, että hän ei kyennyt antamaan niin paljon henkilökohtaista tukea ja apua kuin olisi halunnut. Tähän työhön sisältyi myös dramatiikkaa. Hallinto vei voimavaroja enemmän kuin asiakkaiden kohtaaminen. Kaiken kaikkiaan Seppo on erittäin kiitollinen Katulähetykselle ja myös Kuiville Pyrkiville kaikesta tästä. Päätös jättää pankin eläkeputki ja tulla töihin oli äärettömän merkityksellinen ja tärkeä vaihe elämässä. Tästä olen hyvin kiitollinen työnantajilleni ja erityisesti toiminnanjohtaja Erkille. Tämä oli upea asia enkä olisi voinut kuvitella miten rikas kymmenvuotinen monessa mielessä tästä jaksosta tuli. Se syvensi maailmankuvaani, ajatteluni, tunteitani, hengellistä elämäni, aivan kaikkea, Seppo kertoo.

Elämän monipuolisuutta

Eläkepäivät alkoivat Vapulta ja niitä Seppo viettää vaimonsa Hilkan kanssa, lapset ovat jo lähteneet pesästä. Lastenlapset tuovat elämään säpinää, mutta monista asioista kiinnostunut ja laajan ystäväpiiriin omaava Seppo ei muutenkaan jää ikävän valtaan. Tekemistä riittää. Hän on jo luvannut avustaa Vapautetut-lehden kolumnistina. Lisäksi melontaharrastukset kutsuvat. Myös polkupyörä on kaivettu esille ja se on pääliikkumismuoto eläkepäivillä kesäaikaan.

Suomen luonto on mahtava ja melontaretkillä voi kohdata kiehtovia elämyksiä. Kun kanootin keula osoittaa suurjärven ulapalle, silloin avautuu kuin itsestään uudenlainen maailma. Irtaudutaan arjen hyörinästä. Siinä koetaan Luojan suuruus ja huolenpito. Niinhän se Basileios Suuri opetti. Koko tämä maailman rakennus on Jumalan tuntemisen koulu.

Markku Leinonen

Kantakaa
toistenne
kuormia, ja niin
te täytätte
Kristuksen lain.
(Gal. 6:2)

PULLAKIRKOT

Ensiaskel, Kankitie 9
sunnuntaisin klo 11.30
Takalaiton
sunnuntaisin klo 13.30
Salmiranta ja
Nurmela
tiistaisin klo 18

Jyväskylän
Katulähetys ry

Kankitie 10
40320 Jyväskylä
0400-642442

www.jklkl.fi

Katulähetyskesä hengellinen kesäpäivä la 21.5.2011 Kiponniemessä

Ohjelma:

Klo 10.00

- Tulokahvit

Klo 11.00

- Tervehdyspuhe: puheenjohtaja Pekka Arposuo

Klo 11.15

- Raamattutunti: pastori Pertti Rätty

Klo 12.00

- Lounas

Klo 13.15

- Musiikkia ja todistuspuheita
- Monologi Olli Mäki
- Musiikissa pastori Juhani Eriksson, Paavo Saario, Armahdetut yms. yms.

Klo 14.30

- Kahvit

Klo 15.00

- Saunat ja makkaranpaistoa laavulla.

Tulethan viettämään päivää yhdessä. Tuo ystäväsikin mukaan.

Jyväskylän
KATULÄHETYS

Vapautetut

Toimitus
Erkki Arvaja, Markku Leinonen
ja Seppo Riikonen

Kankitie 10,
40320 Jyväskylä

puh. 0400-642 442
www.jklkl.fi

Seuraava tiedotuslehti

3/2011 ilmestyy
15. päivänä syyskuuta.

Aineistot lehteen 30.8.2011
mennessä, Kankitie 10, 40320
Jyväskylä tai
erkki.arvaja@kolumbus.fi
seppo.riikonen@jklkl.fi